

GEMEENTE EIBERGEN



EEN HART
VOOR SAMENWERKEN

A

**BESTEMMINGSPLAN BUITENGEBIED
HERZIENING XVIII
(Slemphutterweg 13)**

BESTEMMINGSPLAN BUITENGEBIED

**Herziening XVIII
(Slemphutterweg 13)**

Inlichtingen:
Gemeente Eibergen
Sector Wonen en Werken
Tel: 0545-468217

Eibergen, december 2004

TOELICHTING

Algemeen

Op 27 juni 1995 werd door de gemeenteraad vastgesteld het bestemmingsplan Buitengebied. Dit bestemmingsplan is op 26 januari 1996, nr. RG95.34567 door gedeputeerde staten van de provincie Gelderland goedgekeurd.

Na de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op 10 februari 1998, nr. E01.96.0125 is het bestemmingsplan onherroepelijk.

Het plan

In 1996 heeft de heer Reinders het perceel gekocht van de heer Nijhuis. De heer Nijhuis had een agrarisch bedrijf, maar tijdens het opstellen van het nieuwe bestemmingsplan Buitengebied heeft hij aangegeven hiermee te stoppen. In het nieuwe bestemmingsplan, wat in 1995 is vastgesteld, heeft het perceel dan ook de bestemming woonbebouwing in agrarisch gebied gekregen. De heer Reinders heeft het perceel in 1996 gekocht en agrarisch voortgezet, terwijl het bestemmingsplan toen al vastgesteld was. Toen er in 2001 een aanvraag bouwvergunning door de heer Reinders werd ingediend voor uitbreiding van zijn wagenloods, kwam de situatie aan het licht. Volgens de heer Reinders is het agrarisch bedrijf ter plekke altijd voortgezet, alleen van eigenaar veranderd. Aangezien het bestemmingsplan gewijzigd is, en tevens onherroepelijk, in woonbebouwing zijn wij van mening dat het hier gaat om nieuwvestiging van een hoofdzakelijk agrarisch bedrijf, waardoor een herziening van het bestemmingsplan noodzakelijk is.

Er is advies gevraagd aan de provinciale dienst aangaande agrarische aangelegenheden om te bepalen of het hier een volwaardig agrarisch bedrijf betreft. Op 27 januari 2004, nummer RE2003.93653, heeft deze positief geadviseerd. Er wordt gesteld dat er geconstateerd kan worden dat er sprake is van een volwaardig agrarisch bedrijf met een arbeidsbehoefte van één volwaardige arbeidskracht, op grond waarvan de toekenning van een agrarisch bouwperceel uit landbouwkundig oogpunt gerechtvaardigd is. Dit advies is opgenomen in bijlage I.

Volgens het provinciale beleid, zoals neergelegd in het Streekplan, ligt het betreffende perceel in landelijk gebied C, waarin landbouw de belangrijkste richtinggevende functie is. Waarbij wordt aangegeven dat functieverandering door hergebruik van vrijkomende (agrarische) bebouwing mogelijk is als de huidige en toekomstige agrarische bedrijfsvoering in de directe omgeving daardoor niet wordt belemmerd. Zoals het er nu uitziet is dit hier niet het geval. Nieuwvestiging is alleen mogelijk in de gebieden aangewezen in het bestemmingsplan. In het bestemmingsplan wordt aangegeven dat nieuwvestiging alleen mogelijk is in deelgebied 11. Het betreffende perceel ligt in dit deelgebied.

Flora en faunawet

Volgens artikel 2 van de in april 2002 in werking getreden Flora en faunawet dient onderzocht te worden of er bijzondere dier- en plantensoorten aanwezig zijn op de locatie waarop nieuwbouw plaats vindt. Aangezien het hier een perceel betreft waarop de feitelijke situatie al agrarisch is met bijbehorende agrarische activiteiten en bebouwing kan ervan uitgegaan worden dat zich op betreffende locatie geen bijzondere diersoorten bevinden.

Archeologische waarden

Er dient beoordeeld te worden of de instandhouding en bescherming van archeologisch erfgoed op voldoende wijze zijn gewaarborgd. Door ondertekening van het verdrag van Malta heeft Nederland zich verplicht tot het tijdig betrekken van de archeologische belangen bij plannen met een ruimtelijk planologisch aspect. Op de provinciale Archeologische Monumenten-kaart (AMK) staan voor het betreffende gebied geen gronden genoemd met enige archeologische waarde, de Indicatieve Kaart Archeologische Waarden (IKAW) maakt melding van het feit dat het betreffende gebied een lage indicatieve waarde heeft.

Gelet hierop en het feit dat het hier gaat om het feitelijk gebruik van het perceel als agrarisch bedrijf met bijbehorende bebouwing, die al jaren als dusdanig worden gebruikt, kan ervan uitgegaan worden dat betreffende locatie geen archeologische waarde bezit.

Habitatrichtlijn

Het perceel Slemphutterweg 13 ligt op circa 6000 m van het natuurgebied Haaksbergerveen. Tevens ligt het perceel op circa 2000 m van het Zwillbrocker Venn. Deze natuurgebieden zijn aangemeld op grond van de Europese habitatrichtlijn.

Op grond hiervan moet worden beoordeeld of het voorgenomen project de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied aantast. In voorkomend geval moeten inspraakmogelijkheden worden geboden. Gezien de aard van de herziening en de afstand tot het begrensd gebied is aantasting van de natuurlijke kenmerken van deze Habitatgebieden niet te verwachten.

Milieuhygiënische aspecten

Bodem

Aangezien er geen feitelijke veranderingen plaatsvinden, wordt volstaan met het verwijzen naar de toelichting van het bestemmingsplan Buitengebied in verband met dit onderwerp.

Ligging van agrarische bedrijvigheid in de omgeving

Voor de locatie Slemphutterweg 13 te Eibergen is een verzoek ingediend voor het creëren van een nieuw agrarisch bouwperceel voor een reeds bestaand agrarisch bedrijf (inclusief veehandel). In het verzoek is voorzien in een toekomstige uitbreiding van het bedrijf, zodat bekeken dient te worden of de nieuwe bestemming voor omliggende woningen of andere stankgevoelige objecten geen ontoelaatbare hinder oplevert. Aangezien in de omgeving m.n. agrarische bedrijven zijn gelegen, dient een stankhinderbeoordeling plaats te vinden.

Stankcirkels

De eerste toetsing vindt plaats aan de hand van de individuele stankcirkel. Momenteel valt het bedrijf onder de werkingssfeer van het Besluit melkrundveehouderijen milieubeheer en mogen binnen de inrichting ten hoogste de volgende dieraantallen worden gehouden:

- 30 melk- en kalfkoeien ouder dan 2 jaar;
- 30 stuks vrouwelijk jongvee tot 2 jaar;
- 50 mestvarkens, traditioneel gehuisvest.

Deze dieraantallen komen overeen met 50 mestvarkenseenheden (MVE).

Aan de hand van het aantal MVE kan met de in de Brochure veehouderij en Hinderwet c.q. Richtlijn veehouderij en stankhinder opgenomen afstandsgrafiek de bijbehorende afstand per omgevingscategorie kan worden bepaald. Voor bepaling van de omgevingscategorie dient uitgegaan te worden van de in de Brochure veehouderij en Hinderwet opgenomen beschrijvingen.

Ten aanzien van de omrekeningsfactoren, die moeten worden toegepast om de wat dit betreft relevante diercategorieën te herleiden tot mestvarkenseenheden, zoeken wij aansluiting bij het gestelde in de brief van de Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu van 15 mei 2003. Deze brief vormt in feite een oproep aan gemeenten om voortaan in de beoordeling van de stankemissie vanuit veehouderijen in geheel Nederland gebruik te maken van de nieuwe omrekeningsfactoren, zoals opgenomen in de Regeling stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden.

In onderhavige situatie is, uitgaande van de brochure voornoemd, in de directe omgeving sprake van omgevingscategorie III ("een enkele niet-agrarische bebouwing in het buitengebied") en IV ("andere agrarische bedrijven").

Uitgaande van 50 MVE bedraagt de minimaal aan te houden afstand voor zowel categorie III- als IV-objecten 50 meter. Voor de dieraantallen die niet tot mestvarkenseenheden zijn te herleiden geldt overigens voor vorengenoemde omgevingscategorieën een vaste afstand van 50 meter.

Het plan is opgevat om naast de huidige bedrijfsvoering nog zo'n 300 rosékalveren te gaan houden. Dit aantal rosékalveren komt overeen met 500 MVE, hetgeen in combinatie met de bestaande dieraantallen een totaal van 550 MVE maakt. De minimaal aan te houden afstanden voor categorie III- en IV objecten bedragen respectievelijk 104 en 55 meter.

Uit bijgevoegd overzichtskaartje, opgenomen in bijlage II, blijkt dat zowel in de huidige als in de gewenste situatie aan de minimaal vereiste afstanden wordt voldaan. Gemeten is vanaf de grens van het agrarische bouwperceel.

Cumulatieve stankhinder

Naast de stankcirkel per veehouderij dient ook de gezamenlijke stankbelasting van veehouderijen op stankgevoelige objecten in de omgeving onderzocht te worden. Deze beoordeling vindt plaats aan de hand van de in het rapport Beoordeling cumulatie stankhinder door intensieve veehouderij (publicatiereeks Lucht 46, juli 1985) beschreven methodiek. De bedrijven die bij de beoordeling berekend zijn, zijn opgenomen in bijlage III.

Blijkens vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State is het gebied rond de inrichting, waarbinnen de cumulatie op stankgevoelige objecten berekend moet worden, duidelijk begrensd. Voor categorie III- en IV-objecten moet een dergelijke beoordeling binnen een afstand van 515 c.q. 375 meter plaatsvinden.

Verder hoeven alleen relatieve bijdragen op de cumulatieve stankhinder van tenminste 0,05 meegenomen te worden. Bedrijven die minder dan 5% bijdragen aan de totale cumulatieve stankhinder, worden in deze beoordeling geacht een verwaarloosbare bijdrage te leveren.

Uitgaande van 550 MVE dient de omvang van het beoordelingsgebied bepaald te worden aan de hand van $550/0,05 = 11.000$ MVE. Voor categorie III en IV komt dit overeen met 373 en 278 meter.

Met inachtneming van het vorenstaande is tot het in bijlage IV opgenomen overzicht gekomen.

Afhankelijk van de onderlinge afstand van inrichtingen/stallen en de straal van de afstandscirkels is de maximaal toelaatbare waarde n/N_{totaal} 1,0, 1,25 of 1,5. In onderhavige situatie hoeft alleen getoetst te worden aan het algemene criterium van 1,5. Aan deze waarde kan met in achtneming van de voorgestane uitbreiding van het bedrijf aan de Slemphutterweg 13 worden voldaan.

Overigens wordt in de publicatie Lucht 46 voor de afstandsbevestiging uitgegaan van de middelpunten van de stallen of van het zwaartepunt van de inrichting. Vanwege het feit dat het hier een ruimtelijke ontwikkeling betreft ben ik veiligheidshalve uitgegaan van de grenzen van het bouwblok van de betreffende agrarische bedrijven.

Nieuwe agrarische stankregelgeving

In het kader van de Reconstructiewet worden op termijn door de provincie gebieden aangewezen, waarbinnen veehouderijen zich kunnen ontwikkelen. De minister van VROM is voor deze gebieden met een wetsvoorstel gekomen, dat tot doel heeft de uitgangspunten van de Richtlijn veehouderij en stankhinder 1996 in een wet vast te leggen.

Buiten de zogenaamde landbouwontwikkelingsgebieden zal waarschijnlijk een ander beoordelingskader gaan gelden. Het beschermingsniveau van woningen en andere stankgevoelige objecten zal naar het zich laat aanzien niet veranderen. Individuele beoordeling van stankhinder zal dan in dit geval niet tot andere conclusies leiden. Beoordeling van cumulatieve stankhinder zal qua afstand nader begrensd worden of zelfs geheel afgeschaft worden, hetgeen de ontwikkelingsmogelijkheden van agrarische en andere bedrijvigheid in het buitengebied zal vergroten.

Ammoniak

De inrichting is gelegen buiten de zone van 250 meter rondom een kwetsbaar gebied, zoals bedoeld in de Wet ammoniak en veehouderij. Bovendien is geen sprake van een bedrijf dat valt onder de reikwijdte van de IPPC-richtlijn valt. Voor de gewenste dieraantallen kan derhalve op grond van de Wet ammoniak en veehouderij vergunning worden verleend.

Conclusie

Het creëren van een nieuw agrarisch bouwperceel aan de Slemphutterweg 13 te Eibergen leidt niet tot ontoelaatbare hinder voor de omgeving, een en ander gerelateerd aan de bestaande inzichten op het gebied van de agrarische wet- en regelgeving.

Water

Aangezien er geen feitelijke veranderingen plaatsvinden, wordt volstaan met het verwijzen naar de toelichting van het bestemmingsplan Buitengebied in verband met dit onderwerp.

Bij toekomstige nieuwbouw kan hemelwater van daken en verhardingen via een infiltratiesysteem worden geïnfiltreerd in de bodem. Pas als middels bodemonderzoek is aangetoond dat infiltratie niet mogelijk is kan het hemelwater af worden gevoerd naar nabij gelegen oppervlaktewater.

Juridische aspecten

Deze herziening voorziet erin op het perceel Slemphutterweg 13 de voorschriften met betrekking tot de bestemming "agrarisch gebied" voorzien van een bouwperceel van toepassing te verklaren.

De voorschriften van het bestemmingsplan Buitengebied van de gemeente Eibergen, vastgesteld bij raadsbesluit van 27 juni 1995, goedgekeurd door Gedeputeerde Staten van de provincie Gelderland op 26 januari 1996, nr. RG95.34567 en onherroepelijk geworden na de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 10 februari 1998, zullen op deze planwijziging van overeenkomstige toepassing worden verklaard.

Economische uitvoerbaarheid

Uitvoering van het plan heeft geen financiële consequenties voor de gemeente. De kosten worden gedragen door de aanvrager. De heer Reinders heeft voor uitbreiding van zijn agrarische bedrijf een bedrijfsplan op laten stellen. Deze is opgenomen in bijlage V.

Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Inspraak

Het voorontwerpplan heeft van 3 juni 2004 tot en met 1 juli 2004 ten behoeve van de inspraak voor een ieder ter inzage gelegen. Van de mogelijkheid tot inspreken is door niemand gebruik gemaakt.

Zienswijzen

Het ontwerpplan heeft van 30 september 2004 tot en met 28 oktober 2004 ten behoeve van de zienswijzen voor een ieder ter inzage gelegen. Van de mogelijkheid tot het indienen van zienswijzen is door niemand gebruik gemaakt.

Gevoerd vooroverleg ex artikel 10 van het Besluit op de Ruimtelijke Ordening

Bij brief van 28 mei 2004 is het voorontwerpplan –ter uitvoering van het bepaalde in artikel 10 van het Besluit op de Ruimtelijke Ordening- toegezonden aan:

1. Gastransport Services, Afdeling Grondzaken, Postbus 162, 7400 AD te Deventer;
2. De NUON, Postbus 73, 7202 AB te Zutphen;
3. Vitens Gelderland, Sector E & L, Afdeling Planning Infra, Postbus 15, 7000 AA te Doetinchem;
4. Waterschap Rijn & IJssel, Postbus 148, 7000 AC te Doetinchem;
5. KPN Telecom Netwerkdiensten, Afdeling UTN Straalverbindingen, Postbus 9107, 7300 HR te Apeldoorn;
6. GLTO Deventer, Postbus 126, 7400 AC te Deventer;
7. Rijksdienst voor Oudheidkundig Bodemonderzoek, Kerkstraat 1, 3811 CV te Amersfoort;
8. Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, Directie Oost, Postbus 554, 7400 AN te Deventer;
9. De Inspectie van de Ruimtelijke Ordening, Postbus 9013, 6800 DR te Arnhem;
10. Gedeputeerde Staten van Gelderland, Postbus 9090, 6800 GX te Arnhem.

De instanties genoemd onder 2, 5 en 6 hebben niet gereageerd.

De instanties genoemd onder 1, 3, 4, 7 en 8 hebben gereageerd met de schriftelijke mededeling dat ze ten aanzien van het voorontwerpplan geen opmerkingen hebben.

De instanties genoemd onder 9 heeft schriftelijk gereageerd met de mededeling dat ze ten aanzien van voorontwerpplan geen opmerkingen hebben en dat het plan een basis kan vormen voor het verlenen van vrijstelling op grond van artikel 19, lid 2 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

De instantie genoemd onder 10 heeft schriftelijk gereageerd met de opmerking dat er een tweede Habitatgebied in de omgeving ligt, maar dat hier evenmin aantasting van de natuurlijke waarden te verwachten is. Naar aanleiding hiervan is de toelichting aangepast. Verder is er medegedeeld dat het plan een basis kan vormen voor het verlenen van vrijstelling op grond van artikel 19, lid 2 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.